Якщо колгосп імені Лесі Українки
платив твоїй матері
півтора карбованця на місяць,
якщо із твоєї дідівщини
брали щороку
найбільшу копицю сіна,
якщо ти, початкуючий поет,
зі своїми вівцями пас кілька колгоспних –
із металевими (нині – пластмасовими) мітками
на пробитих вушках,
якщо ти виріс
на молоці і на бринзі,
ти повинен дізнатися:
скільки коштує відпускна,
чим і як за неї заплачено
і коли врешті-решт закінчиться виплата.

Наче тобі невідомо,
як перед першим снігом
забирають мічених ягнят,
а після беруть гроші за пашу,
а вже потому – дві фіри гною.